М.

Підлили в лямпаду масла,
Щоб лямпада не погасла,
Щоб світила з неба, ясна,
Та на ясла.

Біля ясел — Мати Божа,
Мати Божа, Панна гожа,
Панна чистая, хороша,
Наче рожа.

В ясла глянула, розквітла,
І на мить немов осліпла,—
Стільки впало в очі світла,
Стільки срібла!

"Тепле — сіно, та не досить,—
Загорнути Його в коси-б..."
Теплу ніч у Бога просить
Йому Йосип.

Просиш, Йосипе, не всує —
Круторогі у хліву є,—
Нім — язик, та вухо чує:
Бог вартує.
Ось вони все ближче, ближче,
Сиві, гливі і які ще...
На дитину кожен дише,
Щоб тепліше...

Як лямпада повномасла,
Світить Панна чиста-красна.

Повні срібла, світять ясла.
Ноче ясна!

Прага, 1936